

Nr 169.

Av herrar **Gardell** och förste vice talmannen **Jeppsson**, om anställande under hela budgetåret av en vägingenjörssassistent för Gotlands län.

Vägingenjören i Gotlands län har hitintills varit helt i avsaknad av tekniskt biträde. Denna för vägingenjören samt för länsstyrelsen och vägväsendet i länet mycket kännbara brist har numera i så måtto blivit avhjälpt, att jämlikt beslut av 1939 års riksdag anställts en för Gotlands och Blekinge län gemensam vägingenjörssassistent. Denne har under första hälften av innevarande budgetår haft sin verksamhet förlagd till Blekinge län och är nu från och med den 1 januari i tjänst på vägingenjörskontoret i Visby.

Den förstärkning av arbetskrafterna på sistnämnda vägingenjörskontor, som sålunda kommit till stånd, är emellertid uppenbart otillräcklig. Länsstyrelsen har också framhållit detta i skrivelse till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen angående anslagsäskanden för länets vägväsende för budgetåret 1940/41 och hemställt om åtgärder för anställande av en för länet avsedd helårsassistent.

Denna framställning — jämte liknande framställningar från andra län — har föranlett väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att i sina riksdagspetita föreslå, att anslaget till vägorganisationen i länen skulle ökas med ett belopp, motsvarande lön enligt 15:e löneklassen åt 5 vägingenjörssassistenter, eller i runt tal 25,000 kronor, vilka assistenter enligt Kungl. Maj:ts beprövande skulle fördelas på de län, som kunde finnas vara i särskilt behov av förstärkt arbetskraft. Styrelsen har därvid förklarat sig vara angelägen vitsorda vad i de olika framställningarna anförts angående vägingenjörernas ständigt stegrade arbetsbörda. Dessa befattningshavares arbetsuppgifter hade under sista året på sina håll vuxit på ett sätt, som icke kunnat förutses. Det rådde enligt styrelsens mening intet tvivel därom, att om den nuvarande utvecklingen komme att äga bestånd, det icke bleve möjligt för vederbörande att med nuvarande personaluppsättning bemästra de ständigt växande och i vissa fall överväldigande arbetsuppgifterna.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förslag har emellertid icke biträttits i statsverkspropositionen; föredragande departementschefen har, under erinran om att vägorganisationen från och med den 1 juli 1939 utvidgats icke obetydligt, gjort gällande, att tillräcklig erfarenhet ännu ej syntes föreligga för att kunna rätt bedöma behovet av att redan nu ytterligare öka organisationens omfattning.

Det torde för alla, som äro närmare insatta i hithörande frågor, vara tydligt, att väg- och vattenbyggnadsstyrelsens uttalande angående vägingen-

jörernas arbetsbörda icke innebär annat än ett konstaterande av ett allmänt bekant faktum. Vägvesendets ständigt ökade krav ställa utomordentliga fordringar på vägingenjörerna och deras tekniska biträden, och det ligger i sakens natur, att en ökning av arbetsuppgifterna på ett vägingenjörskontor med dess få befattningshavare (i flertalet län 3 ingenjörer) snabbt måste göra sig kännbar; äro tjänstemännen redan förut hårt belastade, kan således även en mindre ökning härutinnan göra, att arbetet icke kan nöjaktigt bemästras.

Vad här anförts gäller i alldeles särskild grad beträffande vägingenjörskontoret i Gotlands län, vars tekniska personal, såsom ovan framhållits, utgöres allenast av vägingenjören och en halvårsassistent; med ett så ringa personalbestånd kan ett enda mera krävande ärende (t. ex. en remiss från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen eller länsstyrelsen) medföra svåra rubbningar i arbetets behöriga gång. Så har varit fallet vid upprepade tillfällen under senare år. Den hittillsvarande organisationen har också medfört den olägenheten, att under vägingenjörens semester eller vid förfall i övrigt för honom någon med länets förhållanden förtrogen vikarie icke funnits att tillgå. Genom tillkomsten av halvårsassistenten kan detta missförhållande anses endast delvis avhjälpt; skulle vägingenjören bliva sjuk under den tid assistenten icke tjänstgör i länet, står vägingenjörskontoret utan teknisk arbetskraft. Det må slutligen framhållas, att Gotlands läge ur försvarssynpunkt ställer alldeles särskilda krav på länets vägingenjörskontor och dess befattningshavare. Här kunna självfallet icke lämnas några närmare uppgifter i detta avseende, men det kan med skärpa framhävas, att de nu inom länet rådande förhållandena visat, att det ovan gjorda påståendet äger en riktighet, som man förut icke haft anledning antaga.

En förstärkning av vägingenjörskontorets arbetskrafter torde därför få anses vara icke blott ett länets intresse utan även nödvändigt ur riksförsvarets synpunkter. Med beaktande härav torde de kostnader ett bifall till länsstyrelsens ovan återgivna förslag skulle medföra få anses mycket obetydliga.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att anslaget till vägorganisationen i länen för budgetåret 1940/41 måtte beräknas så, att för Gotlands län kan anställas en vägingenjörsassistent under hela budgetåret.

Stockholm den 23 januari 1940.

Th. Gardell.

Ola Jeppson.